

کارگران مبارز : با اتحاد خود به افشای هرچه بیشتر انجمنهای اسلامی فرمایشی بکوشیم

استثمارگران در مقابله با عصیان
قهرمانانه توده‌ها در هر مقطع تاریخی
بغیر از زمان شیوه‌های نوینی از ستم
طبقه‌ای بوجود آورده‌اند. در همین
میان خودمان هنوز دو سال از سرنگونی
نظام شاهنشاهی سپری نشده که حاکمان
جدید حامی سرمایه‌دار، ترسان از آگاهی
و عیان فزاینده توده‌های کارگر
شیوه‌های نوینی از سرکوب و اختناق ابداع
کرده‌اند. هیئت حاکمه دهن زحمتکشان
با استفاده از اعتقادات مذهبی کارگران
و ناآگاهی آنان بر شدت استثمار بیشتر از
بقیه در صفحه ۲

تاریخ طبقاتی جهانی در واپسین تحلیـ
تاریخ دو طبقه است. بهره‌کش و بهره‌ده
تاریخ جهان راهی بس‌دراز و بیر پیچ و
خم پیچوده. جوامع، پستی و بلندیهای
فراوان از سر گذرانده‌اند. توده‌های بـ
آشفته از ستم طبقاتی بسیار بر بشورش
برداشته‌اند. اما هنوز یک چیز دست‌نخورده
بر جای مانده است و آن نظام استثمار و
نظام طبقاتی است. شیوه‌ها و ابزارهای
استثمار بسیار دگرگون شده، اما استثمار
همچنان باقی است.

سود ویژه، عملکرد دولت نسبت به آن

با نزدیک شدن پایان سال باردگر مسئله
سود ویژه و عیدی و پاداش برای میلیون‌ها
کارگر و زحمتکش جامعه ما با اهمیت
بیشتری مطرح می‌شود. ولی قبل از اینکه
باین موضوع بپردازیم، لازم است بررسی
کوتاهی به علل بوجود آمدن سود ویژه
و عیدی و پاداش بنماییم. همان‌طور که
میدانیم کارگران همیشه با سرمایه‌داران
در حال مبارزه بوده و هستند. سرمایه
دارها برای حفظ منافع خودشان دارای هر
اران حیل و کلث می‌باشند و هر بار بر
بقیه در صفحه ۳

در این شماره :

- ★ آموزش سیاسی - قسمت دوم : کالا
- ★ اعتراض کارکنان شرکت نفت و بی‌جواب
ماندن خواسته‌های ۹ ماده‌ای آنان
- ★ اخبار :
- ★ پیروزی کارگران پارس الکتریک
- ★ برای کسب سود ویژه
- ★ مبارزات کارگران تراسن بیک
- ★ اعتماد شرکت واحد

پرتوان قریب اتحاد کارگران علیه سرمایه‌داران

بقیه کارگران مبارز ...

پیش افزوده است رژیم جمهوری اسلامی بمنظور جلوگیری از حرکت‌های اعتراضی کارگران شیوه‌های ارباب و سرکوب آریامهر را بزرگ کرده و بار دیگر و حتی شدیدتر از گذشته اختناق و سرکوب را برقرار کرده‌اند. اداره‌های حفاظت کارخانه‌ها بار دیگر با نام انجمن اسلامی احیاء شده و عوامل رژیم با استفاده از آن به جاسوسی، خیر چینی و تهدید کارگران مبارز و ایجاد تفرقه در صفوف آنها می‌پردازند.

سرمایه‌داران که از رشد آگاهی و تشکّل کارگران وحشت دارند، همیشه کوشیده‌اند با عوام فریبی، تهدید، دستگیری و شکنجه از حرکت‌های انقلابی کارگران جلوگیری کنند. در این میان رژیم جمهوری اسلامی هم که می‌بیند دیگر نباید پیش زحمتکشان رنگی ندارد، می‌کود کارگران مبارز را هر چه بیشتر تصفیه کرده و روحیه اطاعت و فرمانبرداری را در میان کارخانه حاکم گرداند. انجمن اسلامی کارخانه‌ها که عمدتاً از عناصر ناآگاه و متعصب و عوامل خود فوخته تشکیل شده، هم اکنون به چماق برای سرکوب اعتراضات کارگری تبدیل شده است. حزب جمهوری اسلامی و "لیبرالها" که در دو ارتشک و آگاهی کارگران بیک اندازه وحشت دارند، می‌کوشند به شیوه‌های خاص خود جو سرکوب و اختناق را بار دیگر در محب کارخانه‌ها برقرار سازند. کارگران آگاه و انقلابی باید بکوشند از طریق افشای ماهیت ضد کارگری

انجمن‌های اسلامی و شوراهای فرمایشی کارخانه‌ها کارگران متعبد و انقلابی نیست" (نقل از صفوف خود را هر چه بیشتر متشکل سازند. در زیر جمهوری اسلامی به تاریخ ۵۹/۱۱/۹ در همین گوشه‌ای از اقدامات رژیم در جهت هماهنگی ارتباط بخت الاسلام قریشی مسئول تبلیغات کردن عملکردهای ضد کارگری انجمن‌ها و شوراهای مدرسه علی شهید مطهری نیز چنین عنوان کرد: "شورها و انجمن‌های اسلامی که چشم

در تاریخ ۵۹/۱۱/۸ بمنظور هماهنگی

کردن اقدامات ضد کارگری انجمن‌ها و شوراهای اسلامی کارخانه‌ها سمینار سه روزه‌ای از طرف سازمان صنایع ملی ایران تشکیل شده. ما به ذکر پاره‌ای نکات درباره آن می‌پردازیم. محمد علی رجایی نخست‌وزیر رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی که در این سمینار شرکت داشت در قسمتی از سخنان خود وظیفه انجمن‌های اسلامی را چنین تشریح کرد: "برادری که در جبهه مبارزه کنار می‌جنگد" با برادری که در کارخانه با ضد انقلاب که آرزویش خواباندن تولید است درگیر است هر دو در یک حد تلاش و فداکاری بحساب می‌آیند". (نقل از جمهوری اسلامی به تاریخ ۵۹/۱۱/۹) رجایی به روشنی وظیفه پلیسی و جاسوسی انجمن‌ها و شوراهای اسلامی را روشن کرد. او بعنوان حامی سرمایه‌دار و نظام سرمایه‌داری خواهان آنست که کارگران هر چه بیشتر جان بکنند و جیب سرمایه‌دارها و دولت حامی آنان را پر کنند. اگر هم عده‌ای برخلاف میل او و اربابانش به سختی برای کار، گرانی و کمی دستمزد اعتراض کردند، از نظر نخست‌وزیر جمهوری اسلامی ضد انقلاب و کافرنده و باید دستگیر، و زندانی و شکنجه شوند. اینست منطق سرمایه‌داران و حامیان آنها. حرکت‌های اعتراضی توده‌ای زحمتکش، زمین را زیر پای آنان به لرز، می‌آورد، از همین رو بمنظور جلوگیری از رشد هرگونه اعتراض، از هیچ سرکوبی رویگردان نیستند.

محمد صادقی وزیر کار نیز در قسمتی از سخنان خود در این سمینار گفت: "مطرح ساختن خواسته‌ها، مادی صرف و تجمع برای بدست

آوردن امتیازات مادی در شان

انجمن‌های اسلامی و شوراهای فرمایشی کارخانه‌ها کارگران متعبد و انقلابی نیست" (نقل از صفوف خود را هر چه بیشتر متشکل سازند. در زیر جمهوری اسلامی به تاریخ ۵۹/۱۱/۹ در همین گوشه‌ای از اقدامات رژیم در جهت هماهنگی ارتباط بخت الاسلام قریشی مسئول تبلیغات کردن عملکردهای ضد کارگری انجمن‌ها و شوراهای مدرسه علی شهید مطهری نیز چنین عنوان کرد: "شورها و انجمن‌های اسلامی که چشم

بقیه سود ویژه و ...

حسب موقعیت یکی از آنها را انتخاب میکنند. اگر سرمایه دارها بر اثر فشار مبارزات کارگران مجبور به بدیرفشی بخشی از خواسته های بحق کارگران شوند، کوشش میکنند که کمترین امتیاز را به کارگران داده و حتی در بعضی مواقع با سم دادن یک امتیاز، امتیازی هم میگیرند و در ظاهر، قضیه را طوری وانمود میکنند که گوئی کارگران امتیازی گرفته اند، یکی از این حیلها، حيله سود ویژه میباشد. وقتی که کارگران بر اثر فشار سنگین کار و زندگی اعتراض کرده و خواستار اضافه دستمزد میشوند، سرمایه دارها بجای اضافه کردن دستمزد، مسائلی مثل سود ویژه را مطرح میکنند بدین معنایی که مقداری از سود سالیانه را به کارگران خواهند پرداخت و بدینوسیله کارگران را تشویق به تولید بیشتر میکنند، و ما میدانیم که هر چه تولید بیشتر باشد، سودی که سرمایه دار عاقل بدستش میشود افزایش میابد. عبارت دیگر کارگران بیشتر استثمار میشوند، گاهی کوتاه به درآمد سالیانه سرمایه داران (که تازه با تقلب کمتر از سود واقعی را نشان میدهند) درستی این مسئله را میسراند، حیلها ی دیگر سرمایه داران عیق و پاداش و غیره میباشد، که باز سرمایه داران با دادن بخش کوچکی از حقوق کارگران بعنوان عیدی و غیره این مسئله را تبلیغ میکنند که آنها انسانهای رئوف و مهربانی بوده و طوری وانمود میکنند که گوئی عیدی را از جیب مبارک خود پرداخته اند تا بدینوسیله کارگران را با اصطلاح نمک گیر خود کرده و از مبارزه بر علیه سرمایه داران بر حذر کنند. متأسفانه اینگونه حیلها ی سرمایه داران از بسیاری جاها که کارگران خواستار شرایط زندگی بهتر از طریق

مبارزه برای اضافه دستمزد و سود ویژه عیدی و غیره باشند موثر بوده، بعبارت دیگر اگر کارگران مبارزاتشان در زمینه مبارزه اقتصادی متوقف شود، فقط قادر هستند بخش ناچیزی از حقوق خود را بدست آورند، مگر آنکه با آگاهی به منافع خویش، تشکّل و یکپارچگی با بوجود آوردن سازمانهای انقلابی خود، انقلاب کرده خود قدرت را بدست گرفته شر سرمایه داران را الوصف را از سر خود کم کرده و برای همیشه حاکم بر سرنوشت خویش شوند، اما مثلاً سود ویژه در جامعه ما همانطور که میدانیم مسئله سهم کردن کارگران در سود کارخانه یکی از اصول با اصطلاح انقلاب سفید رژیم شاه بود، رژیم گذشته با اینکار میخواست ادای اربابان خارجی خود را در آورده بدین معنی که از یکطرف با تشویق کارگران به تولید بیشتر، جیب خود و اربابان خارجی را سریعتر پر کند و از طرف دیگر برای خود خوراک تبلیغاتی فراهم کرده تبلیغ کند که به نفع کارگران انقلاب کرده و هائی هوی راه نیاندازد که حامی و طرفدار کارگر است، البته این حيله شاه قادر نشد کسی را بفریبد، ولی بر اساس تبلیغ این مسئله که کارگران در سود کارخانه سهم هستند و باید از سود بهره ای بگیرند، کارگران میهن ما بیک اصل مهم واقف شدند و آن اینکه این حق آنها است که در امور کارخانه دخالت کنند، این حق آنهاست که از حساب کتاب کارخانه مطلع شوند، این حق آنهاست که از سرنوشت تولید و بازار مطلع شوند و بالاخره این جزو حقوق آنهاست که در تصمیم گیریهای مربوط به تولید و بطور کلی کارخانه دخالت داشته باشند، ولی از آنجائیکه این حقوق را کسی بآنان هدیه نخواهد کرد، میبایست برای بدست آوردنش مبارزه کنند، باید سرمایه داران را مجبور کنند که به خواسته های بحق آنان گردن نهند. مال بینیم بعد از واژگون شدن رژیم محمد بقیه در صفحه ۴

اخراج کارگران آگاه، توطئه رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی

بقیه سود ویژه و ...

رضاشاهی وضع بجه صورت بوده است شاید این مسئله احتیاجی به گفتن نداشته باشد، چرا که حتی دشمنان طبقه کارگر و زحمتکشان هم بآن اعتراف دارند، و آن اینکه این کارگران و دیگر زحمتکشان بودند که پیشاپیش همه با دادن هزاران قربانی و معلول و متحمل شدن صدمات زیاد رژیم منفور بهلوی را واژگون کردند و آنهم بدین دلیل که دیگر حاضر نبودند بوج رژیم وابسته به سرمایه داری جهانی را بگردن داشته باشند. کارگران باین امید بزندگی ننگین رژیم شاهنشاهی خاتمه دادند که پس از آن دیگر مجبور نباشند زندگی سخت و طاقت فرسای را بنفع سرمایه داران ادامه دهند، آنها امیدوار بودند که پس از سرنگونی رژیم دیگر حقوقشان پایمال نشود. ولی آیا این خواسته ها بشمر رسید؟ رژیم جمهوری اسلامی پس از بقدرت رسیدن و حتی قبل از آن مدعی شد که حامی مستضعفان و دشمن مستکبران است، بعبارت دیگر طرفدار کارگران و زحمتکشان و دشمن سرمایه داران میباشد. ولی آیا واقعیت دقیق اینطور بوده است؟ آیا رژیم جمهوری اسلامی واقعا "طرفدار کارگر و دشمن سرمایه دار است؟ کارگران این مسئله را بخوبی میدانند که فقط با ادعا، کسی طرفدار آنها نمیشود. بلکه عمل نشان میدهد که آیا طرفدار است یا دشمن، اگر از منافع آنها دفاع و حمایت کند دوست و اگر منافع آنها را نادیده بگیرد و علیه آن اقدام کند دشمن میباشد.

قبلا" گفتیم که سود ویژه و عیسی و پادشاه بهر حال بخش کوچکی از حقوق کسر شده کارگر است که سرمایه داران را بعنوان سود ویژه وعیدی میبرد. تا به هدفهای خود برسد. این مسئله را شورای انقلابها نه قرارداد تا سود ویژه را لغو کنند.

شورای انقلاب در تاریخ ۵۹/۴/۲۳ لایحه ای تصویب کرد و مدعی شد که چون سود ویژه طاغوتی میباشد آنرا لغو میکند حال باید سوال کرد که در ازای لغو سود ویژه چه امتیازی به کارگران داده میشود. سود ویژه با هر هدفی که سرمایه داران دارند بالاخره حق ناچیزی از حقوق پایمال شده کارگران میباشد. اگر قوانین ضد کارگری رژیم گذشته لغو میشود باید به نفع کارگران باشد نه بسود سرمایه داران. وقتیکه کارگران به لغو سود ویژه اعتراض میکنند، آقای نعمت زاده وزیر کسار آنزمان با دروغگویی مدعی میشود که هدف حذف سود ویژه نیست بلکه چون اسم آن طاغوتی بود، منظور فقط تعویض نام بوده ولی کیست که نداند که با لغو سود ویژه رژیم جمهوری اسلامی حیب سرمایه داران را برتر میکند. حتی در کارخانه های که کارگران مسئولین کارخانه را مجبور به پرداخت سود ویژه میکنند، وزارت کار مخالفت میکند و اجازه نمیدهد که سود ویژه پرداخت شود در واقع وزارت کاری که بنابه ادعا حامی کارگران است عملا" بصورت کارگران عمل میکند و مانع بشمر رسیدن مبارزات کارگران میشود. چرا که بخوبی میداند اگر کارگران یک کارخانه در مبارزاتشان موفق شوند دیگر کارگران هم برای بدست آوردن حقوق خود مبارزه را شدیدتر کرده و این برای سرمایه داران خطرناک است وزارت کار در اینجا بخوبی نقش خود را بعنوان دشمن کارگران بازی میکند و مانع رشد مبارزات کارگران میشود.

ممکن است گفته شود که چون اکثر کارخانه ها ملی شده است پس این ادعا نادرست است که لغو سود ویژه بنفع سرمایه داران است. باید در جواب گفت: که عملکرد دولت در سطح کارخانه و جامعه

بقیه در صفحه ۵

مبارزه با امپریالیسم جدا از مبارزه با سرمایه داری نیست

بقیه سود ویژه و ....

باید ملاک قرار گیرد. اگر دولت طرفدار کارگر و مخالف سرمایه‌دار بود، از دخالت کارگران در امور کارخانه وحشی‌نا داشت و مانع تشکیل شوراهای واقعی کارگری نمیشد و از بوجود آمدن سندیکاها و واقعی کارگری نه تنها نمیترسید بلکه استقبال میکرد. برای از بین بردن بحرانهای سیاسی و اقتصادی کشور از کارگران مبارز و آگاه کمک میطلبید. نه عکس آن که هر جا خواستی بحق از جانب کارگران مطرح شد با برجسب ضد انقلابی و وابسته به بیگانگان و غیره در سرکوب آن کوشید. اگر دولت جمهوری اسلامی ضد کارگری نبود مانع از فعالیت سیاسی و اجتماعی عناصر آگاه طبقه کارگر نمیشد. این ادعای رژیم پوچ تر از آنست که دیگر بتواند کارگری آن آگاه را فریب دهد. کارگران بخوبی دریافته‌اند که رژیم جمهوری اسلامی ضد کارگری است. رژیم حاکم برای تخفیف بحرانهای اقتصادی خود که سخت‌گیری‌هایش میباشد درست‌بشیوه‌های شناخته شده سرمایه‌داری عمل میکند. برای اینکه با تورم و گرانی مبارزه کند بسراغ درآمد ناچیز کارگران میرود و از آن میکاهد تا از قدرت خرید آنان کاسته شود. بدین طریق بر محرومیت آنان میافزاید، درواقع علت اصلی لغو سود ویژه کارگران همین مسئله است نه مبارزه با قانون طاغوتی گذشته که وزیر کار با دروغ تحویل کارگران میدهد. کارگران آگاه بخوبی میدانند که علت گرانی تورم و بیکاری در ذات سرمایه‌داری حاکم بر جامعه نهفته است. گرانی را سرمایه‌داران حریص بوجود میآورند نه حقوق ناچیز کارگران که با کسر آن بتوان جلوی گرانی را گرفت. رژیم جمهوری اسلامی بخوبی میداند که کارگران در مقابل لغو سود ویژه مبارزه خواهند کرد و حاضر نخواهند شد که از حقوق خود بسادگی بگذرند. رژیم بخوبی میداند که تقلیل ۵ ماه دستمزد (۳ ماه سود ویژه و ۲ ماه

عیدی) به ۲ ماه عیدی و پاداش موجب از مبارزات کارگران را بهمراه خواهد داشت. لذا با بردن لایحه‌ای بمجلس میخواهد دل کارگران را خوش کند که امسال هم شایسته سود ویژه بآنها تعلق بگیرد. آقای محمد میر محمد صادقی وزیر کار و امور اجتماعی خود اینطور میگوید: "برای اینکه مسئله سود ویژه و چگونگی پرداخت آن برای همه روشن شود ماده واحده‌ای با قید یک فوریت بمجلس بردیم که اگر تصویب شود سود ویژه بدین ترتیب پرداخت میشود. با در نظر گرفتن سرانه تولید ۱۳۵۹ در یک کارگاه در مقایسه آن با متوسط مجموع تولید سرانه سالهای ۵۶، ۵۷ و ۱۳۵۸ (اگر اضافه تولید داشت) آنرا در ازای هر یک روز حقوق به کارگران بعنوان سود ویژه پرداخت میکنیم." (کیهان ۲۵ بهمن ۱۳۵۹) پر واضح است که تولید امسال بدلائل مختلف از متوسط تولید سالهای ۵۶، ۵۷ و ۱۳۵۸ کمتر است و اینرا خود وزیر میداند او خود ادامه میدهد: "اگر این اضافه بیش از ۲۰ روز بود مازاد آن به نفع جنگ زدگان اختصاص داده می شود. هرچند که این امر بعید بنظر میرسد." (همانجا) لذا بیجهت وعده سر خرمن میدهد. البته باید دقت کرد که این لایحه اگر تصویب شود در آینده بکار دولت جمهوری اسلامی خواهد آمد و با تکیه کردن به آن حتی اگر تولید هم افزایش پیدا کند بیش از ۲۰ روز سود ویژه و پاداش به کارگران نخواهد داد.

وزیر کار و امور اجتماعی با بمیان کشیدن مسئله جنگ زدگان میخواهد کارگران را قانع کند که از حقوق خود برفع جنگ زدگان صرفنظر کنند. ولی او نمیکوید که این جنگ نه تنها سودی برای کارگران و زحمتکشان جامعه ما نداشته بلکه برعکس کارگران بر اثر جنگ خود متحمل محرومیت‌های زیادی شده‌اند. حال معلوم نیست که چرا برای کمک به جنگ زدگان باز بسراغ کارگران میآیند.

سرمایه داری و اشتناسیم

قسمت دوم: کالا

آموزش سیاسی

۱- تعریف

محصولیکه در بازار بفروش برسد قابل تولید مجدد باشد کالا نامیده میشود. بنابراین کالا خصلتی دو گانه دارد از سویی ارزش مبادله است یعنی در بازار با چیزی دیگر مبادله میشود و از سوی دیگر ارزش مصرف دارد یعنی اجتماع نیاز به مصرف آن دارد.

۲- ارزش مصرف و ارزش مبادله

سودمندی یک شیئی برای انسان جهت ارضای نیازهای گوناگون وی ارزش مصرف کالا است، اما اینجاست هرچیز سودمندی کالا نیست مثلاً

زمین بکر، چمنزارهای طبیعی ..... برای انسان سودمند است ولی ارزش ندارند چون آنها بطور رایگان در طبیعت موجودند و هیچ نوع کار انسانی در آنها تبلور نیافتاده است، همچنین، محصولی میتواند هم مفید (بنابراین دارای ارزش مصرفی) و هم محصول کار انسان باشد ولی کالا نباشد مثلاً "فلان ابزار شخصی که کسی برای استفاده شخصی خود میسازد با اینکه هم ارزش مصرفی دارد و هم محصول کار است بدلیل اینکه به بازار جهت مبادله برده نمیشود به آن کالا نمیتوان اطلاق کرد. ارزش مصرفی کالاها خود منشأ مبادله آنهاست، فلان دهانی که گندم تولید میکند مازاد مصرف خویش را به بازار برده و حاضر است آنرا با محصولات دیگر که برای زندگیش ضروریست مبادله کند مثلاً " با چند عدد پیراهن، یک جفت کفش و غیره... از حیث ارزش مصرف کالاها قبل از هر چیز دارای اختلاف کیفی هستند در صورتیکه به مثابه ارزش مبادله تنها از لحاظ کمیت

تفاوت دارند، حال بینیم که این جنبه کمی کالا را چگونه میتوان مشخص نمود.

۳- معیار ارزش کالا

معیار ارزش هر کالا کاریست که جهت تغییر

مواد اولیه در آن بکار رفته است، اما

برای فراهم آوردن این مواد اولیه هم کار

انسانهای دیگر لازمست، مثالی بزینیم برای

ساختن کفش، کفش نیروی کار خویش را به

مقداری چرم منتقل میسازد، اما خود

چرم محصول کار انسانهای دیگرست که

از پوست حیوانات تهیه میکنند و

پرورش خود حیوانات هم محصول کار عده ای

دیگر است و ..... به عبارتی دیگر در تمام

این موارد وسایل کار که جزء ضروری انجام

کار در محصول است، خود حاصل کاریست که

دیگران بر مواد طبیعی جهت تغییر و تبدیل

آن انجام داده اند، اگر مثال خود را دنبال

کنیم مطلب روشنتر میگردد. برای پرورش

حیوانات باید علوفه مورد نیاز دام را تامین

کرد، این علوفه حاصل کار کشاورز است که

از مواهب طبیعی مانند زمین و آب سود جسته

و با صرف مدت زمانی کار علوفه را تولید

کرده است. بنابراین ارزش هر شیئی عبارت

است از مقداری کار انسانی که در آن متبلور

گشته است. کمیتی که با آن کار را اندازه

میگیریم زمان کار است که با ساعت روز...

اندازه گیری میشود. برای آنکه کار مصرف

بقیه در صفحه ۷

آگاهی کارگران، وحشت سرمایه دار

بقیه آموزش سیاسی

شده بوسیله فلان کارگر با کار دیگر ————
 متفاوت نباشد باید درجه متوسطی از مهارت
 کار در نظر گرفته شود. البته در جامعه ————
 صنعتی جدید آهنگ کار بوسیله خود سرمایه —
 داران از قبل تعیین میگردد. کارگرانی که
 در کارخانه های تولیدی بزرگ و بر روی زنجیر
 تولید کار میکنند. باین امر کاملاً واقفند
 که زمان کار هر کارگر برای انجام یک کار
 مشخص دقیقاً قابل تعیین است. مسئله ————
 دیگری که مطرح است بارآوری کار میباشد.
 یا عبارتی تولید هر کارگر در یک برهه —
 از زمان بستگی به شرایط تولیدی و وسائل
 کارش دارد. فلان کفاز دست دوز ممکن است
 سرعت تولید یک کفش $\frac{1}{10}$ سرعت تولید همان
 کفش در یک کارخانه مدرن صنعتی باشد —
 درواقع بارآوری کار باعث کاهش زمانی تولید
 و در نتیجه کم شدن ارزش محصول است. اما
 با اینحال در بازار قیمت متوسطی در نظر
 گرفته میشود که در حقیقت میانگین بارآوری
 کار در جامعه ای مشخص است. بدین ترتیب
 زمان کاری که در بازار مبنای مبادله —
 قرار میگیرد متوسط زمان کاریست که مؤسسات
 تولیدی آن جامعه صرف تولید محصول میکنند
 این زمان کار را کار اجتماعاً لازم مینامیم.
 ۵- گردش کالا
 روند مبادله عبارت است از دست بدست
 گشتن کالاهایی که برای تولید کنندگانش دیگر
 ارزش مصرفی نداشته و نقطه بدانجهت —
 محصول جدیدتری به صاحب کالا منتقل سازد
 (که برای وی ارزش مصرفی داشته باشد)
 انجام میپذیرد. همانطوریکه دیدیم پول
 بعنوان معادل عام شکل ضروری است که
 محصولات متنوع کار عملاً با یکدیگر برابر
 گشته و قابل مبادله میگردند. حال —
 بازار رفته و با مثالی روند مبادله را
 بشکافیم، نساجی محصول خود را که ۱۰ متر
 پارچه است به بازار برده و بقیمت ۲۰ تومان
 میفروشد و سپس ۲۰ تومان را با پیراهنی که

ارزشش همان مقدار است معاوضه میکند. درعین
 حال فروشنده پیراهن با ۲۰ تومانی که عایدش
 شده است کفشی تهیه میکند. در مورد کالای نساجی
 ما، دو تغییر شکل متضاد و مکمل هم انجام
 یافته است. ابتدا کالای نساجی به پول تبدیل
 میگردد و بعد پول به کالای دیگری ————
 پیراهن است تغییر شکل میدهد. برای نساجی،
 فروش کالایش یعنی مبادله آن با پول و خرید
 وی یعنی مبادله پول با کالای مورد نیازش
 در نتیجه نساجی معامله خود را که بطور
 آزاد و رضایت کامل انجام یافته است،
 کالای خود (پارچه) را با کالای دیگری (پیراهن)
 مبادله کرده است. کالای جدید همان مقدار
 ارزش دارد که محصول وی داشت ولی از لحاظ
 سودمندی با آن متفاوت است. مجموع این
 جریان برای وی تنها مبادله محصول کار خود
 با محصول کار دیگرست. پس روند مبادله
 کالاها با دگرسانی کالا به پول و سپس پول
 کالا انجام میپذیرد:

کالا (ک)	پول (ب)	کالا (ک)
معامله اول	معامله دوم	

الف) اولین دگرسانی کالا یا فروش:

(ک) ——— (ب)

تقسیم اجتماعی کار، کار هر انسانی را یک
 جانبه و نیازمندیهای وی را چند جانبه
 نموده است بدینجهت است که وی مجبور به فروش
 محصول کار خود است تا بتواند ضروریات
 زندگی اش را تامین نمایند. با فرض اینکه
 ۴ مبادل عام

برای مبادله کالاها، ارزش آنها باید
 تعیین گردد زیرا هر کالا معرف ارزش ویژه —
 ایست که تجسم مقدار ساعات کاری است که
 برای توایدش مصرف شده است. اولین شکل
 مبادله، مبادله پایا است، یعنی مبادله
 مقدار مبینی از محصول در مقابل تعداد و یا
 مقدار، شخصی از محصول دیگر این شکل
 مبادله که شکل ساده ارزش نامیده میشود،
 بقیه در صفحه ۸

قانون کار را کارگران باید بنویسند

بقیه آموزش سیاسی

چندان دقیق نیست و صرفاً با در نظر گرفتن مشکلات تولید و محصول بطور تقریبی اندازه گرفته میشود، فرضاً "تولید کننده یک من آرد محصول خود را در مقابل یک کیلو پنبه تولید کننده دیگر معاوضه میکند، این طرز مبادله بطور تحریمی از مقدار زحمات (یا کاری) که برای بدست آوردن هر محصول بوسیله ۲ تولید کننده انجام یافته است نتیجه میگردد. اما این نوع مبادله بنا توسعه دادوستد دیگر عملی نیست زیرا هر بار که تولید کننده ای بخواهد محصول ضروری خود را کسب کند مجبور است که مقداری از تولید خود را به بازار آورده و منتظر بماند تا تولید کننده محصول مورد نیازش را بیابد و در صورتیکه او هم بمحصول وی نیازمند باشد، تولیدات خود را با هم مبادله کنند. بدین جهت فروشندگان بدنیاال ارزشی میگردند که کالاها بتوانند با آن سنجیده شوند و در نتیجه مبادله آسانتر گردد، در زمان قدیم این ارزش طلا بود، بعلمت اینکه حجم کمی از آن تبلور کسار زیادی بود، ارزشمند بود و بنا براین مقدار کمی از آن ارزش زیادی داشته و حاصل آن آسان بود و در عین حال کالائی فاسد نشدنی و قابل نگهداری بود، بدین ترتیب طلا بعنوان معادل عام پذیرفته شد یعنی محصولیکه همه محصولات دیگر را میتوان با آن مبادله کرد. پس از اینکه معاملات گسترش بیشتری میابند بانکها بوجود میآیند و اسکناس معادل عام میگردد، اسکناس در حقیقت نماینده مقداری از فلزهای گرانبهاست که پشتوانه آن نامیده میشود. محصول کار وی قابل فروش باشد و کالایش مورد نیاز جامعه باشد، او نیازمند فروش کالای خویش است، در این حالت کالای وی شکل ابتدائی خود را رها میکند تا ارزش مصرفش (پول) را بخود جذب کند.

تغییر شکل کالا به پول در عین حال تغییر شکل پول به کالا است زیرا برای فروشنده محصول کالا به پول تبدیل میشود: (ک) — (پ) در عین حال برای خریدار محصول پول به کالا تبدیل میگردد: (پ) — (ک)

حال به جریان مبادله فروشنده پیراهن نظر افکنیم، فروش پیراهن حرکتی را شروع کرده و با حرکتی ضد آن به پایان میرسد یعنی خرید کفش:

(ک) — (پ) و سپس (پ) — (ک) — (پ)، نخستین مرحله روند مبادله پیراهن، پول کفش است (ک) — (پ) — (ک) و در عین حال آخرین مرحله مبادله دیگر (ک) — (پ) — (ک) است که پارچه پول، پیراهن میباشد.

ب- دومین دگرسانی کالاها خرید:

(پ) — (ک)

روند خرید در عین حال فروش است زیرا خریدار برای خرید محصولی که مورد نیاز اوست باید محصول خود را بفروشد، پس آخرین شکل یک کالا (تصاحب یا خرید آن بوسیله مصرف کننده) در عین حال نخستین دگرسانی کالای دیگریست (کالائی که خریدار فروخته است تا کالای مورد نیازش را بچک آرد) اگر به مثال خود بازگردیم خرید پیراهن (پ) — (ک) که مرحله نهائی روند (ک) — (پ) — (ک) (پارچه، پول، پیراهن) است در عین حال اولین مرحله روند دیگری از نوع (ک) — (پ) — (ک) است که عبارت است از پیراهن، پول، کفش میباشد.

چون تولید کنندگان اکثراً یک نوع کالا تولید میکنند، آنرا بطور عمده فروخته و با پول آن احتیاجات متعدد خود را در خریدهای متعدد دیگری پراکنده میکند، و بدین ترتیب کالاها مسیر گردشی خود را که عبارت از دست بدست گشتن از دست خریدار به فروشنده است طی میکنند به دوری که

بقیه در صفحه ۹

بقیه آموزش سیاسی

رنجیره تغییر شکل‌های هر کالا طی میکند -
به دور های کالاهای دیگر میپیوندد، این -
مجموعه را پروسه گردش یا دوران کالا مینامیم.
"دنباله دارد"

بقیه سود ویژه و ...

بسراغ سرمایه‌داران که از جنگ سودهای -
سرشاری برده‌اند.

معلوم نیست که چرا کارگران باید از
یکطرف‌گرانی، کمبود مواد غذایی و غیره را
تحمل کنند و از طرف دیگر بخشی از حقوق
آنان برای جنگ زدگان کسر شود. وزیر کار،
کارگران را تشویق به تولید بیشتر میکند و با
دروغ میگوید: "وقتی کارگاه اضافه
تولید داشته باشد نفعش برای کارگر و جامعه
است و وقتی کمبود تولید داشته باشد باز هم
ضررش را خود کارگران و جامعه باید تحمل
کنند" (همانجا) ولی اینرا نمیگوید که اگر
جامعه سرمایه‌داری باشد هر چه تولید بیشتر
باشد ضرر کارگر است چرا که بیشتر استثمار
میشود البته نباید از آقای وزیر انتظار داشت
که این مطالب را بگوید چونکه او وزیر
رژیمی است که ضدیتش با کارگران بارها
ثابت شده است. این وظیفه کارگران آگاه و
مبارز میباشد که با افشای هر چه بی‌متن
رژیم جمهوری اسلامی ماهیت ضد کارگری آنرا به
همگان نشان دهند. این وظیفه کارگران است
که با پافشاری به خواسته‌های برحق خود رژیم
جمهوری اسلامی را رسوا کنند. این کارگران
هستند که مسئله سود ویژه را نه تنها از
جنبه اقتصادی آن بلکه همچنین از جنبه
سیاسی آن، دخالت و نظارت بر تولید، کنترل
دفتر دستک سرمایه‌داران از چپاول و دزدی بی
حساب آنان، جلوگیری بعمل آورند.

بقیه کارگران مبارز ...

و چراغ انقلاب ما هستند باید بیک نکته -
توجه کنند، دشمنان انقلاب اسلامی ما حقوق
بشر، اضافه کار، سود ویژه و .....
را تزریق میکنند و بدینوسیله سعی دارند
ما را به انحراف بکشانند. " (نقل از جمهوری
اسلامی به تاریخ ۵۹/۱۱/۹) سردمداران جمهوری
اسلامی طرح خواسته‌های مادی را در شان
کارگران نمیبینند. از نظر آنان کارگر
متعهد و انقلابی کسی است که مطیع و
فرمانبردار باشد و بی سر و صدا نماز بخواند
جان بکند و جیب سرمایه‌داران را پر کند.
اگر هم خدای نکرده کارگری پیدا شد و گفت
حقوق بخور و نمریش با این گرانی کفایت
زندگی خود و زن و بچه‌اش را نمیکند، اگر
کارگری، از حقوق خود دفاع کرد و به جو
خفقان و سرکوب حاکم بر جامعه اعتراض
نمود، ضد انقلابی است و باید توسط انجمن‌های
اسلامی (بخوانید اداره حفاظت) معرفی
شود، بواستی که اینان وقاحت را به حد
اعلا رسانده‌اند. کارگر مطیع سرمایه‌داران
انقلابی است و کارگری که جرات کرده اعتراض
نماید، ضد انقلابی.

صادقی تهرانی رئیس اداره سیاسی ایدئولوژیک
سازمان صدا یح ملی ایران در پاسخ به یکی از
سوالات گفت: "مسئله توزیع مشکلات از
مسئله تولید است. شما باید در این امر ما
را یاری کنید. مثلاً شما میتوانید در مقام
تولید کننده قیمت جنس را دلشته و سپس
بعنوان مصرف کننده، آنرا در بازار بخرید
و تفاوت را بدانید و اگر مشکلی (!) بود،
بما اطلاع دهید تا کمک‌همدیگر بتوانیم
آنرا حل کنیم" (نقل از جمهوری اسلامی به
تاریخ ۵۹/۱۱/۱۰) صادق تهرانی که از هر
گونه دخالت کارگران حتی از طریق شوراهای
و انجمن‌های اسلامی در امر تولید وحشت
دارد، به آنان پیشنهاد میکند، اگر قیمت
فروش اجناس نسبت به بهاء تولید گران شود،

اعتراض کارکنان شرکت نفت و بی جواب ماندن خواسته‌های ۹ ماده‌ای آنان

بدنبال اعتراض کارکنان شرکت نفت و بی جواب ماندن خواسته‌های ۹ ماده‌ای آنان در پایان آذرماه هنوز که هنوز است به درخواستهای آنان رسیده‌گی نشده و اقدامات و تلاش کارکنان آواره شرکت نفت برای رسیدن به این خواسته‌ها همچنان ادامه دارد. در زیر به گزارش کوتاهی که توسط یکی از کارگران پناهنده شرکت نفت در شیراز تهیه شده و از اوضاع نابسامان این زحمتکشان در دو ماه گذشته خبر میدهد میپردازیم.

با مهاجرت زحمتکشان خوزستانی به شهرهایی چون شیراز، اصفهان و تهران مشکلات و مسائل بسیاری در برابر آنها قرار گرفت. این مشکلات در شهر شیراز که در آن سردمداران جمهوری اسلامی با وقاحت و بی‌شرمی تمام از اذیت و آزار و اجاق‌های فراوانی در مقابل آوارگان و پناهندگان جنگ کوتاهی نکردند بیش از همه آشکار گردید.

همه بیاد دارند که چگونه آیت‌الله دستغیب امام جمعه شیراز باین زحمتکشان پناهنده حمله کرد و بسیاری از مردم را وادار کرد تا آنها را به شهرهای جنگ زده ویران خوزستان برگردانند. این مسئله باعث بوجود آمدن برخوردها و درگیری‌های زیادی بین اهالی ناآگاه و وابستگان جمهوری اسلامی با پناهندگان جنگ گردید. بیش از همه رژیم جمهوری اسلامی بخوبی نشان داد که در این جنگ جانب چه کسانی را میگیرد و اینکه هیچ علاقه‌ای به حل مسائل زحمتکشان دربردارنده خوزستانی نداشته و اگر هم ادعایی دارد فقط و فقط برای ظاهرسازی و منافع گروههای حاکم و حفظ قدرت خویش است و بس.

کارکنان شرکت نفت، اعم از کارمندان و کارگر و کارگران زیر پوشی (کارگران پیمانکار سابق) که به اتفاق خانواده‌هایشان به شیراز آمده بودند خود را به اداره بخش (وابسته به شرکت نفت) معرفی میکنند تا بدینوسیله سریعتر به خواسته‌های آنان که عمده‌ترین شان مسئله مسکن میباشد رسیدگی شود. هرگاه که این کارکنان در اداره بخش جمع میشوند و مسئله مسکن را بعنوان اساسی‌ترین مشکل خود مطرح میکردند، جوابهای سربالا تحویل میگرفتند. بهانه‌هایی مانند اینکه در حال حاضر به خانواده‌هایی که مرد خانواده در جبهه جنگ باشد و یا در جنگ مجروح و شهید شده باشند مسکن داده میشود و یا اینکه ما اختیار نداریم کاری انجام دهیم و بالاخره اینکه کارکنان پالایشگاه شیراز و اداره بخش با ما همکاری نمیکند و غیره از این جمله‌اند. مسئولین اما با چنین برخوردهایی از یک طرف از برآوردن خواسته‌های فوری و بحق زحمتکشان شرکت نفت طفره رفته و با ایجاد تفرقه و چند دستگی از طرف دیگر سعی میکردند که از یکپارچگی آنان جلوگیری بعمل آورند.

پس از مراجعات مکرر کارگران باین نتیجه میرسند که بایستی نمایندگان خود را برای دنبال کردن مسئله به تهران بفرستند باین منظور نماینده‌های پناهندگان و نماینده کارکنان شیراز خواسته‌های خود را در نامه‌ای تنظیم و رهسپار تهران میشوند. پس از مذاکرات زیاد مسئولین امر با دروغ و وعده‌های سرخرم از نمایندگان می‌خواهند که به شیراز برگردند تا "انشاءالله" به خواسته‌های آنان رسیدگی شود. کارکنان بقیه در صفحه ۱۱

کارخانه چوکا -

کارخانه کاغذ سازی صنایع چوب "چوکا" که در اسالم واقع شده، به علت نداشتن مواد اولیه حدود سه هفته است که تعطیل شده و هزاران نفر از کارگران کارخانه بیکار مانده‌اند.

توضیح

یک سال و اندی از انتشار این خبر نامه کارگری می‌گذرد. در این مدت چنین اعتقاد داشته و بر این باور بوده‌ایم که هرگونه کوشش در جهت اعتدای جنبش کارگری، هرچند کوچک و ناچیز گامی است به پیش ما. این امید که مانع در این تلاش سهمی داشته باشیم، با امکانات اندک خود در امر انتشار این خبرنامه بمنظور افشاگری رژیم، طرح و بررسی مسائل کارگری را ایجاد مشکل های کارگری پیرامون آن کوشیده‌ایم.

هرچند از زمان ابتدا وابستگی سازمانی این خبرنامه برای افرادی که پیرامون آن متشکل بودند، داشته بود، بر اساس احترام از هرگونه گروه‌گراشی و تبلیغ نام سازمانی و در نتیجه دور افتادن از وظایف ملی، از اعلام بیرونی وابستگی سازمانی این خبر نامه خودداری کردیم. اما به دلیل اشتالاتی که در جریان عمل پیش می‌آمد، در این مدت، بدقیات از جانب رفقا ضرورت روشن شدن وابستگی سازمانی خبرنامه به منظور افزودن امکانات آن عنوان می‌گردد. بهمین دلیل از این شماره خبرنامه را با ذکر هویت سازمانی آن منتشر میکنیم.

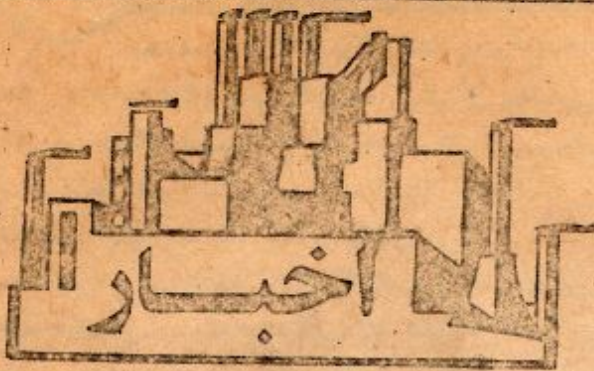
بقیه اعتراضات کارکنان شرکت نفت

باز با دست‌خالی برمیگردند و پس از مدتی صبر و حوصله میبینند که خبری از قبول و قرارها در میان نیست. آنها مجدداً تصمیم میگیرند که نمایندگان خود را به تهران بفرستند و مصرا نه خواستار حقوق خود بشوند. نمایندگان که تعداد آنها ۶ نفر بوده (۴ نفر خوزستانی و ۲ نفر از شیراز) پس از مراجعه به تهران نه تنها جوابی دریافت نمیکند بلکه با تعجب تمام شاهد دستگیری و توقیف خود میشوند. پس از این عمل وقیحانه و کثیف سردمداران جمهوری اسلامی، کارکنان شرکت نفت کشته مذاکرات را شکست خورده و بی نتیجه میبینند تصمیم به اعتراض و اعتصاب میگیرند تا ضمن آزاد کردن نمایندگان خود برای گرفتن حقوق خرد دستب افشاگری و مبارزه علیه غاصبین حکومت بزنند. مادر گزارشات آئیده سعی خواهیم کرد که جزئیات برخورد کارگران و کارمندان و کارگران زیر پوشی شرکت نفت رادیو این رابطه منعکس کرده و حاصل مبارزات آنان را بررسی نمائیم.

بقیه کارگران مبارز ...

گزارش دهند آقای صادق بهرانی چنان صحبت میکند که گوئی تا کنون سانی از گرانی و کمپایی به گوش هم نخورد است. با این وجود پرسیدنی است دولت برای تأمین آوردن قیمت اجناس تا کنون چه اقدامی کرده و اصلاً بنظر دولت در این مملکت گرانی هست یا نه؟ کارگران مبارزان انجمن های اسلامی بمناب جماعی سرکوب رژیم و شعبه "با و اما" در کارخانه، در خدمت منافع رژیم حامی، رمایه دار بوده و با جاسوسی، سرکوب و تفرقه افکنی، نقش اداره حفاظت زمان رژیم شاه را تحت نام جدید ایفا کرده. با افشاء ماهیت ضد کارگری این انجمن ها و با تشکل هر چه بیشتر صفوف خود را فشرده تر سازیم.

هر دو جناح حاکم دشمن زحمتکشان حامی و رمایه دار

شدند که از هیئت مدیره بخواهند مبلغ ۳۰۰۰ تومان بعنوان مساعده پرداخت شده بابت سود ویژه را بعلاوه ۱۰۰۰ تومان دیگر باضافه ۲ ماه تعیین شده از سوی دولت را جمعا " بعنوان سود ویژه به کارگران بپردازند. این مسئله اگر چه مورد موافقت هیئت مدیره قرار گرفته ولی هنوز کارگران اطمینان زیادی ندارند البته همانطوریکه کارگران ترانس پیک نشان دادند با جلوگیری از خروج تولید اضافه حقوق خود را دریافت داشتند لازم است که به مبارزات خود همچنان ادامه دهند زیرا که فقط مبارزه متحد کارگران است که سرمایه داران را وادار به عقب نشینی میکند و نه سازش با سرمایه داره.

اعتصاب شرکت واحد:

در روز سه شنبه ۵ اسفند ماه رانندگان ناحیه ۳ شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به خاطر پاداش و عیدی دست به اعتصاب زدند که بدنبال آن ناظم مقام شرکت واحد در محل ناحیه ۳ حاضر شده و برای رانندگان سخنرانی می کند. این اعتصاب که از دو روز پیش از روز سه شنبه شروع شده بود در ساعت ۱۵ صبح روز سه شنبه پایان پذیرفت.

بقیه در صفحه ۱۱

پیروزی کارگران پارس الکتریک برای کسب سود ویژه

پس از آنکه دولت جمهوری اسلامی با تسود ویژه ماهیت ضد کارگری خود را برای کارگران تهران ایران روشنتر نمود، اعتراضات وسیعی به اشکال مختلف در کارخانه های سرتاسر کشور از جانب کارگران نسبت به این عمل ضد کارگری رژیم انجام شده و همچنان ادامه دارد.

در همین رابطه کارگران کارخانه پارس الکتریک با اعتصاب یک هفته ای خود موفق شدند هیئت مدیره دولتی را مجبور کنند که اولاً مبلغ ۳۰۰۰ تومان معاهده ای را که کارگران بابت سود ویژه دریافت کرده بودند بعلاوه ۲ ماهی را که دولت تصویب کرده است جمعا " بحساب سود ویژه به کارگران بپردازند. اگر چه بین پیروزی نسبی کارگران پارس الکتریک نود و یک مسوا خرس کردن است، که در نتیجه اتحاد و اعتصاب همگانی کارگران بدست آمده ولی واقعیت اینست که فقط حکومت خود کارگران قادر خواهد بود تا مدفع واقعی کارگران و دیگر زحمتکشان را دامن کند و نه هیچ حکومت دیگری.

مبارزات کارگران ترانس پیک

کارگران شرکت ترانس پیک پس از آنکه به مدت ۲ هفته بیعت با آن اعتراض به بایستن بودن سطح دستمزدهای خود از خروج تولید کارخانه جلوگیری بعمل آوردند، بالاخره موفق شدند هیئت مدیره و وزارت کار را مجبور کنند تا با اجرای طرح طبقه بندی مشاغل شرایط افزایش حقوق " آنها " را فراهم کنند. همچنین با اوج گیری مبارزات کارگران در سرتاسر کشور بخاطر کسب سود ویژه کارگران ترانس پیک موفق